

Grupp 3

FCI-nummer 3

Originalstandard 2005-04-19

FCI-Standard 2005-05-11; engelska

SKKs Standardkommitté 2005-11-02

KERRY BLUE TERRIER

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundarættarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

Standard för
KERRY BLUE TERRIER

Ursprungsland/ hemland:	Irland
Användningsområde:	Tidigare jakthund, numera främst sällskapshund
FCI-Klassifikation:	Grupp 3, sektion 1
Bakgrund/ändamål:	<p>Liksom de andra irländska terrierraserna förmodas också kerry blue terrier ha funnits på Irland sedan sekler. Rasen användes för det hårda arbetet med att jaga utter i djupa vattendrag och för jakten på grävling i gryt samt för jakt på andra skadedjur. På grund av rasens enkla ursprung som gårds- och rätthund finns det få - om ens några - uppgifter om den före 1900-talet. Den troligen första nertecknade referensen till kerry blue terrier är daterad 1847. Författaren beskriver en blågråskiftande hund vars päls hade mörkare partier och fläckar, ofta med "tan" på benen och nospartiet. Den beskrivna blå-svarta irländska terriern ansågs vara vanligt förekommande i landskapet Kerry men den har utvecklats även i andra områden. De "blå" visades inte på utställning förrän 1913 och Dublin Blue Terrier Club bildades 1920.</p> <p>Kerry blue blev snabbt mycket populär, t.o.m. anedd som en sorts maskot för irländska patrioter. Det förekom under en kortare tid fyra olika rasklubbar, under tiden 1922 till 1924 anordnade dessa klubbar inte mindre än sex utställningar och sex arbetsprov. Sedan 1928 har denna imponerande, välbalanserade terrier med den vackra, mjuka blå pälsen blivit populär världen över. Den har rykte om sig att vara en utmärkt arbets- och sällskapshund som motsvarar uttrycket "så gott som perfekt".</p>
Helhetsintryck:	En typisk kerry blue terrier skall ha uttalad terrierutstrålning med stram resning. Den skall vara samlad, välproportionerlig och ha välutvecklad, muskulös kropp.
Uppförande/karaktär:	Rasen skall utstråla otvetydig terrierkaraktär i alla sammanhang. Den alltigenom viktigaste faktorn - uttrycket - måste vara intensivt och alert.
Huvud:	Huvudet skall vara försett med riklig päls. Hanhundar skall ha kraftfullare, muskulösare huvud än tikar.

Skallparti	Skallpartiet skall vara kraftigt och välbalanserat.
Stop	Stopet skall vara endast svagt markerat.
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart och näsborrarna stora och vida.
Nosparti	Nospartiet skall vara medellångt.
Käkar/Tänder	Käkarna skall vara kraftiga och muskulösa. Tänderna skall vara jämna, stora och vita och sluta i saxbett (tångbett accepteras). Tandkött och gom skall vara mörkpigmenterade.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora och väl placerade. De skall vara mörka eller mörkt hasselnötsbruna, med intensivt uttryck.
Öron	Öronen skall vara tunna och inte stora. De skall bäras framåt över pannan eller med inre öronkanterna tätt efter huvudets sidor och med framåtriktade öronlappar för att ytterligare förstärka det intensiva, skarpa terrieruttrycket.
Hals:	Halsen skall vara proportionerlig, medellång och väl ansatt i skulderpartiet.
Kropp:	
Rygg	Ryggen skall vara medellång och plan.
Ländparti	Länden skall vara måttligt lång.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup och måttligt bred med väl välvda revben.
Svans	Svansen skall vara smal, väl ansatt och bäras glatt upprätt.
Extremiteter:	
Framställ:	Frambenen skall vara raka med god benstomme.
Skulderblad	Skuldrona skall vara finmejslade, sluttande och väl åtliggande.
Framtassar	Framtassarna skall vara kompakta med kraftiga, rundade trampdynor. Klorna skall vara svarta.
Bakställ:	Bakbenen skall vara välställda under kroppen.

Lår	Låren skall vara muskulösa och välutvecklade.
Has	Hasorna skall vara kraftiga.
Baktassar	Baktassarna som framtassarna.
Rörelser:	Rörelserna skall vara väl koordinerade och parallella med lång räckvidd fram och kraftfullt påskjut bak. Under rörelse skall överlinjen förbli plan och huvud och svans skall bäras högt.
Päls:	Pälsen skall vara riklig och vågig
Pälsstruktur	Pälsen skall vara mjuk.
Färg	Alla nyanser av blått, med eller utan svarta markeringar. Svart färg eller rödbruna nyanser är endast tillåten på hundar under 18 månaders ålder.
Storlek/vikt:	
Mankhöjd	Hanhund: 45,5 - 49,5 cm Tik: 44,5 - 48 cm
Vikt	Hanhund: 15 - 18 kg Tik skall väga förhållandevis mindre.
Fel:	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse. <ul style="list-style-type: none"> - Köttfärgat tandkött - Gul eller ljus ögonfärg - Karp- eller svankrygg - Smal bringa - Utstående armbågar - Underbett; överbett - Vita eller benfärgade klor - Sporrar på bakbenen, liksom märken efter borttagna sporrar - Trånga, kohasiga eller styltiga bakbensrörelser - Vid bedömning på utställning skall rasens temperament vara så alert att uppvisaren inte skall behöva hålla upp hundens huvud eller svans. - Päls som är hård, sträv eller borstig - Annan färg än blått, bortsett från undantagen ovan

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben
163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70
Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40
Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30
E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION